Nr. 15. Piątek, 8. lutego 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Nr. 15. Piątek, 8. lutego 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na luty 1929 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złote. Na pocztach 6,45 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 7,5) złote. Pod opaską za granicę (oprócz Gdańska): 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820

DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.

Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 0 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem: 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa) OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 50 proc., rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

O racjonalizację ustawodawstwa socjalnego.

Wszystkie postulaty gospodarcze, jakie wychodzą z łona przemysłu drzewnego, a dotyczące, czy to kwestji kredytu, czy też spraw, związanych z produkcją względnie transportem, podatkami itd., posiadają jeden wspólny cel: uzdrowienie i racjonalizację warunków życia przemysłu drzewnego.

Jeżeli cały szereg postulatów, odnoszących się do tych zagadnień lub do spraw pochodnych, do dziś dnia leżą odłogiem, albo conajmniej znajdują się one w początkowem stadjum załatwiania, to przyczyny tego stanu rzeczy należy głównie szukać w dziedzinie całokształtu stosunków gospodarczych, w dobie bieżącej, wyróżniających się dążeniem ku stabilizacji. Ten proces przekształceń stosunków gospodarczych od stanu płynnego do ich skrystalizowania się, rzecz zrozumiała, sprowadza pewne momenty, które na terenie poszczególnych dziedzin gospodarczych, stwarzają warunki, wywołujące nawet kryzysy.

Są jednak takie postulaty, których charakter tylko w stosunkowo nikłej mierze zależy od stosunków specyficznie gospodarczych, a niestety, dotychczas nie zostały przez czynniki miarodajne należycie rozpatrzone i uwzględnione.

Do tych w pierwszej linji można zaliczyć kwestję ustawodawstwa socjalnego, w której przemysł drzewny wypowiada się za ukróceniem autonomji poszczególnych instytucyj ubezpieczeniowych przez jaknajdalej idącą ingerencję władz rządowych we wewn. gospodarkę tych zakładów. W tym względzie ministerstwo pracy i opieki społecznej wyłącznie posiada szerokie możliwości przyczynienia się do poprawy stosunków.

Niemniej słusznym dezyderatem przemysłu drzewnego jest żądanie ograniczenia, najczęściej niewiele potrzebnych, wkładów inwestycyjnych, oraz wyśróbowanych koosztów administracyjnych w odnośnych instytucjach, a które pochłaniają znaczne kapitały, ufundowane z opłat pracodawców i pracobiorców.

Jak do tego czasu praktyka wykazała, korzyści, jakie odbierają pracownicy z tytułu ubezpieczenia socjalnego, są niewspółmiernie nikłe w stosunku do opłacanych składek, które bynajmniej nie są niskie.

Wystarczy stwierdzić, iż łączne obciążenie świadczeniami socjalnemi warsztatów pracy w przemyśle drzewnym (Kasy Chorych, Zakład Ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków, Fundusz Bezrobocia), wynosi ponad 13 proc. płac robotniczych, a trzeba również pamiętać, że odnośne ustawy przewidują dla wszystkich pracowników obowiązek przymusowego ubezpieczenia i świadczenia na rzecz zakładów, wykonujących ustawy ubezpieczeniowe.

Jest rzeczą wiadomą, że obciążenie, jakie z tytułu świadczeń socjalnych ponosi przemysł drzewny, stanowi niewspółmiernie wielki odsetek w stosunku do wartości drewna. Jeżeli te ciężary socjalne nie można nazwać drobnostką, a przeciwnie, stanowią one poważną pozycję w kalkulacji produkcji, to rzecz prosta: strona ponosząca te obciążenia powinna i musi żądać odpowiedniej rekompensaty w postaci korzyści, osiąganych z ubezpieczeń socjalnych przez pracowników. Oto dlaczego przemysł drzewny, ujawniając źródło zła, domaga się w swym postulacie wglądu odnośnych organów rządowych do wewn. gospodarki instytucji opieki socjalnej, która z punktu widzenia racjonalnego pozostawia wiele do życzenia.

Jeśli istnieją tendencje do otoczenia pracownika teoretycznie jaknajlepszemi warunkami socjalnemi, stwarzając je na modłę zachodnio - europejską, to z drugiej strony, w życiu praktycznem nie przynoszą one pożądanych rezultatów, jednocześnie obciążając materjalnie przemysł drzewny i bez tego uginający się pod brzemieniem podatków, pobieranych na rzecz Skarbu Państwa.

Zagadnienie podniesienia wydajności pracy robotnika w przemyśle drzewnym, było i jest związane z całokształtem kwestji produkcji, to też przemysłowiec zupełnie dobrze zdaje sobie sprawę z zależności wydajności pracy robotnika od zaspokojenia jego fizycznych i intelektualnych potrzeb, które

winne normować i pokrywać odnośne ustawy socjalne.

Uniezależnione od ministra pracy i op. społ., zakłady opieki socjalnej nie ujawniają dążenia do uwzględnienia sytuacji i istotnych potrzeb przemysłu drzewnego. Rozporządzając prawem samoistnej egzekucji, zakłady te są pozbawione racjonalnych wskazań władz centralnych w zakresie polityki gospodarczej, a tylko one mogłyby przyczynić się do podniesienia tych zakładów do poziomu instytucyj, przynoszących faktyczny pożytek.

Ostatnio projektowane przez Fundusz Bezrobocia podwyższenia zapomóg z 50 na 60 proc. zasadniczej płacy, oraz równoczesne obniżenie składek, wpłacanych na rzecz Funduszu przez pracodawców i pracobiorców, jest odosobnionem posunięciem ku uzdrowieniu stosunków i jako takie jest pozbawione większego znaczenia w omawianej sprawie.

Cement portlandzki.

Do najważniejszych zdobyczy techniki budowlanej, należy odkrycie cementu portlandzkiego. Niedawno upłynęło prawie sto lat od czasu, kiedy angielski murarz Józef Aspdin otrzymał od rządu angielskiego pozwolenie na jego wyrób.

W Polsce wyrób cementu portlandzkiego zapoczątkował Jan Ciechanowski, pobudowawszy pierwszy piec do wypalania cementu w pobliżu Dąbrowy Górniczej w roku 1857. Po upływie lat kilkunastu produkcja cementu, tej, zrazu skromnej wytwórni wzrastała tak znakomicie, że nie tylko zaspakajała potrzeby krajowe, lecz już od roku 1870 poczęto wywozić polski cement portlandzki także na rynki rosyjskie.

Nazwa ta pochodzi od kamienia z okolic Portlandu, który się stosowało jako surowiec. Jest on hydrauliczną zaprawą, zawierającą około 2 części tlenku wapnia (wapna palonego). CaO_3 na jedną część wszystkich innych składników łącznie, to jest: krzemionki, czyli bezwodnika krzemowego (SiO_2), glinki, czyli tlenku glinu (Al_2O_3) i drobnych ilości tlenku żelaza ($Fe2O_3$). Ciała te w bardzo wysokiej temperaturze wiążą się chemicznie, tworząc jednolity stop krzemianów, glinianów i żelazianów wapnia. Wymienione związki stanowią główne, podstawowe składniki cementu portlandzkiego, choć w niektórych gatunkach zdarzają się domieszki magnezji, siarki i innych jeszcze związków mineralnych, lecz w znikomej bardzo ilości. Jak wspomniano, nazwa „portlandzki" pochodzi stąd, że wynalazca stosował surowiec z okolicy Portlandu, zawierający z natury doskonale ustosunkowane składniki tak, że nic już dodawać, ani usuwać z tej mieszaniny nie było potrzeby. Surowiec taki znaleziono w kilku innych jeszcze miejscowościach Europy, mianowicie: nad Morzem Czarnem w Noworosyjsku, w Dalmacji nad Adrjatykiem, w Tyrolu oraz pod Salzburgiem.

Cementy wyrabiane z tak dobranego w naturze materjału, nazywają cementem portlandzkim **naturalnym.**

Wszędzie, gdzie takiego gotowego surowca nie znajdują, dobiera się sztucznie odpowiadnią mieszaninę, używając w tem różnych związków wapiennych, przeważnie z pokładów kredowych, gipsowych, lub fosforanów wapnia, oraz potrzebne ilości krzemionki, glinki i żelaza.

Rozdrabnianie i mieszanie można uskutecznić dwoma sposobami, mianowicie na mokro i sucho.

Sposób suchy polega na tłuczeniu surowca i suszeniu go w celu dokładniejszego przemiału w specjalnych maszynach, noszących nazwę łamaczy, gniotowników, młynów kulowych, rurowych itd.

Sposobem mokrym czyli szlamowaniem, rozdrabnia się surowiec przez rozprowadzenie odpowiedniej mieszaniny wapniaka i gliny wodą w specjalnych zbiornikach, zaopatrzonych w mieszadła. W zbiornikach tych piasek i kamienie opadają na dno a zawieszony szlam odprowadza się do osadników.

Fabryki, które nie pracują piecami rotacyjnemi, muszą wodę ze szlamu usunąć, ażeby móc z niego wyprasować cegły, z których tworzy się cement po wypalaniu w piecach szybowych Dietza. Sposób mokry ma tę zaletę, że mieszanina daje się utrzymać w postaci zawiesiny o niemal jednakowym procencie wapniaka (CaO_3) przez kilka godzin, przy procesie suchym jest to o wiele trudniejsze. Jako ujemną stronę procesu mokrego, należy podnieść to, że przy wypalaniu szlamu na cement zużywa się większą ilość węgla.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Problemat produkcji rospon.

(Dokończenie).

Czy będzie drewno obrabiane w ten sposób, że pochłaniana przezeń wilgoć nie wpłynie na jego rozszerzanie się czy obrabiane będzie tak, że zapobieży się przenikaniu weń wilgoci, rezultat w stosunku do klejowego połączenia będzie ten sam.

W obecnych czasach wypróbowuje się tak jeden jak i drugi sposób i w najbliższej przyszłości należy spodziewać się dodatnich wyników tych prób. Niżej przytaczamy dwa połączenia, tworzące albuminowy i kazeinowy, nie rozpuszczalne w wodzie, kleje.

Klej albuminowy:

6 części albuminu (90% rozpuszcz.)
11 „ wody 80°
$^1/_4$ „ salmiaku (właśc. cięż. gat. 0,9)
$^1/_8$ „ wapna (2–3% wagi albuminu).

Klej kazeinowy: (patent St. Zj. A. Pół. N 1 291 396

Mieszać w ciągu 20—30 min.	zmieszać	100 części kazeiny 120—130 „ wody	moczyć 15 min.
		15—22 „ wapna 90 „ wody	zmieszać i dodać mniej więc. po 3 m.

70 części rzadkiego szkła.

Wiadomą jest rzeczą, że na to, by uniknąć drobnych pęknięć na zewnętrznej stronie fornieru koniecznem jest przed klejeniem wysuszyć taśmę fornierową, doprowadzając zawartość w niej wilgoci do nieznacznego procentu, a następnie uskutecznić możliwie szybki nacisk prasy, by zapobiedz rozszerzeniu się fornieru na skutek wchłaniania przezeń wilgoci z kleju.

Często powstaje pytanie do jakiego stopnia należy wysuszać fornier i czy nie powinniśmy się obawiać nadmiernego jego wysuszenia.

Jednakże obawy o przesuszeniu fornieru prawdopodobnie nie powinny mieć miejsca, a to z następujących względów: po pierwsze, im mniej się kurczy przy suszeniu taśma fornierowa, tym lepsze powstają warunki dla procesu sklejania; po drugie, im mniej wilgoci zawiera fornier po wyjściu z pod prasy i przejściu do suszarni, tem mniej on będzie się kurczył.

Opierając się na powyższych przesłankach należy arkusze fornierowe wysuszyć do tego stopnia, by one posiadały mniej więcej o 2% mniej wilgoci niż chcemy mieć w gotowej już rospone; jeżeli zaś taśma będzie

się sklejała, zawierając w sobie taką ilość wilgoci, jaka jest niezbędną w końcowym wyniku, to z powodu wchłaniania w siebie wilgoci z kleju — nastąpi jej rozszerzenie; możliwość rozszerzania się zmniejszy, jeżeli procent wilgoci taśmy będzie mniejszy w chwili nakładania nań warstwy kleju.

Przy wyrabianiu rospon, grubość wierzchnich fornierów jest zazwyczaj znacznie mniejsza od środkowego i, jeżeli te pierwsze pochłoną tą samą ilość wilgoci z kleju co i środkowy słój, to procent ich wilgotności będzie odwrotnie proporcjonalny do ich grubości, to jest — będzie znacznie większy niż słoju środkowego — w wypadku, gdy pierwotna zawartość wilgoci tak w jednych jak i w drugim była jednakową.

Fornier układa się na środkowy słój, względnie na podstawę pod kątem 90°. To znaczy, ani fornier, ani podstawa, na którą on został nałożony, nie mają możności rozszerzać się w jednym i tym samym kierunku, gdyż dążenie ich do rozszerzania się idzie w przeciwległe strony od siebie.

Przypuśćmy, że wysuszymy taśmę fornierową do takiego stopnia, że nie będzie ona zupełnie zawierała wilgoci, to pomimo tego wchłonie ona w siebie jeszcze tyle wilgoci z kleju, ile się powinno zawierać w ostatecznie już wykończonej rosponie.

Taśma fornierowa, zawierająca taką mniejwięcej ilość wilgoci jaka jest potrzebną w gotowej już rosponie nie podlega w praktyce zmianom (rozszerzaniu się i kurczeniu) ani przed, ani po klejeniu.

Z rynku angielskiego.

Londyn, w styczniu 1929 r.

Do końca stycznia nie umilkły komentarze na temat transakcyj, zawartych z Rosją na 1929 rok przez nowopowstałe konsorcjum angielskie.

Jest rzeczą zrozumiałą, iż rozwój orjentacji angielskich importerów, skierowanej w stronę Z. S. S. R., w znacznie mniejszym stopniu — w kierunku Finlandji, musi w odpowiednim stosunku pomniejszyć znacznie rynku polskiego, jako dostawcy drewna do W. Brytanji, co zresztą z każdym niemal tygodniem uwidocznia się wyraźniej, a charakterystycznem stwierdzeniem tego jest zamieranie gdańsko - angielskich obrotów drzewnych i narazie nic nie wskazuje na to, żeby na rynku gdańskim ceny drewna miały się dostosować do poziomu cen angielskich, których wysokość reguluje i ustala przeważnie anglo - rosyjski handel.

Fakt, że w grudniu ub. r. dostawa polskich mat. tartych różnych sortymentów wyniosła zaledwie 2,5 proc. ogólnego importu Anglji w tym dziale, może służyć wykładnikiem odnośnych stosunków. Podpisanie polsko - niemieckiego układu drzewnego, zdaniem miejscowych kół kupieckich, n. b. nastrojonych pesymistycznie, cofa możliwość wprowadzenia odżywczego czynnika w anemicznych obrotach z Polską.

Jedno ze stołecznych czasopism gospodarczych, podając krótką wzmiankę o dojściu do skutku prowizorjum, zaopatruje ją w uwagę: „Dla polskich producentów drewna, rynek niemiecki stał się poważnem źródłem zbytu w takiej mierze, w jakiej znikomo przedstawia się obecnie rynek angielski".

Twierdzenie zbyt śmiałe i nie zupełnie odpowiada istotności rzeczy, niemniej jest ono charakterystyczne dla obecnych stosunków, kształtujących się pod znakiem niekoniecznie pomyślnej konjunktury.

Trudno bowiem uważać, żeby bieżąca konjunktura drzewna w Anglji posiadała znamiona

rozwoju, przynajmniej ruch cen nie pozwala tego skonstatować. Kupcy angielscy, uzyskawszy zniżkę na drewnie rosyjskiem, mającem być dostarczonem w r. b., a wynoszącą okr. 20 sh na st., nie tracą nadziei, oczywiście w późniejszym czasie, osiągnięcia dalszych sukcesów.

Taką polityką rosyjskich eksporterów, Skandynawja (włączając tu i Finlandję) została w pewnej mierze zaszachowana. Żeby więc zapobiec ewtl. pogorszeniu się stos. handl. z Anglją, wypływających z różnicy cen, większi eksporterzy szwedzcy jak i fińscy obniżyli ceny (fob) na droższy mat. o ca 15 sh na st. w porówn. z tym samym czasem r. ub.

Naturalnie mniejsi dostawcy nie omieszkali pójść na dalsze ustępstwa, obniżając ceny do poziomu rosyjskiego. Jest jednak rzeczą wątpliwą, czy ta zniżka cen spowoduje większy odbiór drewna, niż w 1928 r., gdyż kupcy tutejsi ściśle przytrzymują się ram bież. konsumcji rynku wewnętrznego, odrzucając myśl konsygnowania większych zapasów materjałów. Specjalne wymiary znajdują wzgl. niezły zbyt w kraju. Za ostatnio sprzedane 2×4" (sosna) prod. fińskiej, osiągnięto cif Londyn 15,15 Ł, za 2×7" — do 16,5 Ł, przytem po tej cenie ulokowano tylko niewielkie partje.

Należy zaznaczyć, iż usiłowania fińskich eksporterów w celu uzyskania za 2×6" tych samych cen, co za 2×4", spaliły się na panewce.

Za u/s (sosna) 7" płacono do 13 Ł, za 7" — 12,10 do 12,15 Ł. Materjału o tych wymiarach sprzedano w niewielkiej ilości. W drugiej połowie stycznia fińscy eksporterzy żądali za łaty sosn. 2,5×7" — 16,5 Ł cif Londyn. Reflektantów znalazło się jednak niewiele. Jeżeli chodzi o rynek mat. tartych, twardych, to narazie sytuacja nie jest jeszcze wyjaśniona. Transakcje na dostawę w r. b. w pełni nie rozwinęły się jeszcze, co nie pozwala ustalić widoków na przyszłość.

Panuje przekonanie, że rynek dębiny i w tym roku nie ulegnie osłabieniu, jakkolwiek większość zainteresowanych liczy się z oscylacją nastrojów.

Śledząc za biegiem obrotów, oraz ze kształtowaniem się cen, można dojść do wniosku, że zapoczątkowana stabilizacja handlu drzewnego, postępuje choć powoli, lecz systematycznie, co oddala możliwość zaistnienia różnych niespodzianek natury konjunkturalnej.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Gołąbki D. L. P. Poznań.

Licytacja w dniu 22. stycznia 1929 r.

Dąb	I—IV kl. 35.89 m3	za m3	57.37	zł
„ †	II kl.	„	57.10	„
„	szczapy opałowe	za mp.	17.50	„
Brzoza	III kl.	za m3	36.15	„
„	szczapy opałowe	za mp.	15.40	„
Olsza	„ „	„	14.45	„
Sosna †	III kl.	za m3	42.70	„
„	wałki użytkowe	za mp.	15.20	„
„	szczapy opałowe	„	16.50	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu: Cena za 100 kg netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa: dnia 6. 2. 1929 r., na **żyto**: 32.00—32.50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

PROTOKÓŁ

Walnego Zebrania **Oddziału Poznańskiego Związku Zawod.** Leśników w Rzplitej Polskiej z dnia 30-go grudnia 1928 r.

O godzinie 13-tej otwiera przewodniczący Oddziału kol. Przybylski zebranie i po stwierdzeniu braku quorum, naznacza na godz. 13,30 drugie zebranie, prawomocne do powzięcia uchwał bez względu na ilość zebranych i o tej też godzinie następuje otwarcie tegoż zebrania.

Obecnych na sali 61 członków.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i wybór prezydjum.
2. Odczytanie protokułu z ostatniego walnego zebrania.
3. Sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej.
4. Udzielenie absolutorjum ustępującemu zarządowi.
5. Wybór członków nowego zarządu, komisji rewizyjnej, sądu koleżeńskiego, komisji kodyfikacyjnej i delegatów na zjazd.
6. Referat p. nadleśniczego Metziga o hodowli zwierzyny.
7. Sprawa organizacji kasy pożyczkowej.
8. Wolne wnioski.
9. Zamknięcie obrad.

Ad 1. Zagajając zebranie hasłem „Darz Bór", wita przewodniczący Oddziału kol. Przybylski zebranych, którzy swem przybyciem zadokumentowali zrozumienie zadań Związku i solidarności koleżeńskiej i wnosi o wybranie przewodniczącego zebrania z poza grona dotychczasowego zarządu Oddziału. Kol. Łuczkiewicz proponuje kol. Maćkiewicza, który nie godzi się, aby go balotowano. Kol. Śladek stawia wniosek, aby obradami kierował dotychczasowy przewodniczący. Wniosek ten został przez aklamację przyjęty.

Kol. Przybylski dziękuje za wybór i prosi do stołu prezydjalnego wszystkich obecnych prezesów Kół, na ławników kol. kol. Borczyńskiego, Izydorskiego, Medyckiego i Rolirada a na sekretarzy kol. Śladka i Kwasińskiego.

Ad. 2. Jednogłośną uchwałą przyjęto do zatwierdzającej wiadomości protokół ostatniego Walnego Zebrania, bez odczytania go.

Ad 3. Przystępując do sprawozdania z działalności Zarządu, składa kol. Przybylski przewodnictwo w ręce kol. Borczyńskiego.

Sprawozdanie rozpoczyna od podania do wiadomości Walnego Zebrania, że Oddział nasz składa się z 18 kół miejscowych z ogólną liczbą 516 członków, podczas gdy w dniu ostatniego Walnego Zebrania, t. j. dnia 18. 12. 1927 r. posiadał Oddział 452 członków, czyli o 64 osób mniej. W liczbie 516 członków obejmuje Oddział 323 osób ze służby państwowej i 194 ze służby prywatnej i samorządowej. Przez śmierć ubyło 5 członków; śp. Jaeschke z Koła Mur. Goślina, Pawełczyk z Koła Wronki, Jajczyk z Koła Ostrów, Świgoń z Koła Puszczykowo i Rektorowski b. członek Koła Kaźmierz. Pamięć zmarłych kolegów uczcili zebrani przez powstanie. Nowych członków przystąpiło 94, w tem 41 takich, którzy zpowrotem wstąpili do Związku, przystępując do Funduszu Pośmiertnego i regulując zaległe składki; 16 człoonków wystąpiło, wzgl. zostało skreślonych; 9 członków ubyło przez wyjazd do innych województw. Koło Wolsztyńskie, o którem zareferowano na ostatniem Walnem Zebraniu, że się rozpadło, powstało na nowo dzięki wysiłkom prezesa tegoż Koła kol. Niebieszczańskiego. Nowe Koło w Krotoszynie.

Co do stanu kasy Oddziału, Funduszu dla wdów i sierot po zabitych przez kłusowników leśnikach, oraz Funduszu zapomogowego na wypadek śmierci, oświadcza kol. Przybylski, że odnośne szczegółowe sprawozdanie złoży komisja rewizyjna, osobiście nadmienia tylko, że znacznie zasilonym został w roku sprawozdawczym Fundusz wdów i sierot przez następujące ofiary:

Zebrane na polowaniu: Koło Września 19,20 zł, Koło Wronki — 41,00 zł, Koło Sieraków — 16,00, Nadl. Gliśnica — 10,00 zł, p. Wrzosiński, nieprzyjęte przez kol. Niebieszczańskiego za utrzymanie — 6,00 zł, kol. Bartz, zebrane z okazji pożegnania 400,00 zł, Koło Sieraków, czysty zysk z konkursowego strzelania — 200,00 zł, wpłacone w ostatnich dniach, lecz jeszcze nie wyjaśnione — 28,00 zł.

Zbiórka z zimowych polowań zupełnie nie dopisała.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Notowania dewiz z dnia 7. lutego 1929 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	57.91	47.357	43.30	11 25	—	—	58.30	79.94
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	47.40	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.67	—	—	—	—	—	—
Berlin	6½	212,34	100 R. M.	—	122.643	—	20.460	23.74	606.—	—	123.45	168.825
Belgja	4	123,94	100 belg.	123.02	—	58.40	34.90	13.91	356.—	—	72.25	98.82
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	2.544	805.—	0.60	—	—	3.12	4.27
Budapeszt . .	7	155,90	100 pengo	—	—	73.39	27.87	17.45	—	—	90.67	123.955
Holandja . . .	4½	358,31	100 gld. hol.	357.35	—	168.53	12.12,56	40.07	1024.—	—	208.27	284.72
Kopenhaga . .	5	238,88	100 k. d.	—	—	112.22	18.192	26.69	683	—	138.60	189.65
Londyn . . .	4½	43,38	1 funt szterl.	43.27	25.01	20.412	—	4.85	124.20	—	25.22—	34.48
Nowy York . .	5	8,9141	1 dolar	8.90	—	4.20,80	4.85.65	—	25.57	—	5.19.70	710.65
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.84	—	16.445	124.20	3.91	—	—	20.31	27.76
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.38	—	12.456	164.—	2.96	75.90	—	15.38	21.02.45
Rzym	6	172,—	100 l.	—	—	22.02	92.74	5.23	133.95	—	27.20	37.215
Szwajcarja . .	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171.56	—	80.98	25.232	19.25	492.—	—	—	136.71
Sztokholm . .	4½	238,88	100 k. szw.	—	—	112.47	18.152	26.75		—	139.—	109.05
Wiedeń . . .	6½	125,43	100 szyling.	125.28	—	59.14	34.60	14.07	—	—	73.10	—

KALENDARZ TERMINOWY
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,
ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m3	Kopalniaki i inne użytkowe m3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R.D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
9. II. 29.	14⁰⁰	P. N. Świeca (kancelarja)	d. - pozn	sosna	I-IV	1791	408,69	88,72			7	170	S	w tem † 2,14 m3
11. II. 29.	12⁰⁰	D. L. P. Poznań (kancelarja)	d. - pozn.	dąb	I-V		4833,—				14		S	
12. II. 29.	10⁰⁰	P. N. Gliśnica (kancelarja)	d - pozn.	dąb			2093,28				14		S	w tem † 229,21 m3
	11⁰⁰	P. N. Wejherowo (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	889	1499,—							
				buk	I IV	195	144 —				14		S	
	11⁰⁰	P. N. Jachcice (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	3749	4025,—		894—		14		S	
	11³⁰	P. N Drawsko (kancelarja)	d. - pozn.	sosna	II-IV	3060	1175,—	1883—	358—		14		S	
	12⁰⁰	P. N. Nakło (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	408	365,17	92,84	172—		14		S	

Komunikaty Zw. Przemysłowców Drzewnych o sprzedażach drewna w Lasach Państw.

Państwowe Nadleśnictwo Oborniki, poczta i stacja kolejowa Oborniki, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu, następujące drewno użytkowe z r. gosp. 1928 29.

Los 1. Leśnictwo Wycin, oddz. 1, 3, 8, 63, 64, 83 — 545 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 224,35 m3, w tem I kl. 2,90 m3, II kl. 24,64 m3, III kl. 154 m3, IV kl. 42,81 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 64,10 m3 i to II kl. 10,39 m3, III kl. 44,20 m3' IV kl. 9,51 m3. Odległość od stacji kolej. Oborniki 4 klm.

Los 2. Leśnictwo Bębnikąt, oddz. 97, 98, 114—117, 221, 234, 140, 142, 142 — 620 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 157,85 m3, w tem II kl. 4,25 m3, III kl. 100,64 m3, IV kl. 56,55 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 61,83 m3 i to II kl. 2,28 m3, III kl. 37,86 m3, IV kl. 21,69 m3 oraz drewna świerkowego III kl. 2,12 i IV kl. 2,07 m3. Odległość od stacji kolejowej Oborniki 9 klm

Los 3. Leśnictwo Ludomy, oddz. 155—161, 163, 164, 276, 289, — 168 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 132,45 m3, w tem II kl. 11,60 m3, III kl. 69,78 m3, IV kl. 7,49 m3 W powyższej masie znajduje się drewna chorego 64,50 m3 i to II kl. 3,61 m3, III kl. 8,19 m3, IV kl. 1,12 m3 oraz drewna świerkowego III kl. 12,14 m3 i IV kl. 4,23 m3. Odległość od stacji kolejowej Oborniki lub Ryczywół 11 klm.

Los 4. Leśnictwo Ludomy, oddz. 155, 157—164, 166, 287 do 289 — 278 sztuk dłużyc i kłód brzozowych o masie 89,85 m3, w tem I kl. 1,11 m3, II kl. 7,37 m3, III kl. 69,19 m3, IV kl. 12,18 m3. Odległość od stacji kolejowej Oborniki lub Ryczywół 11 klm.

Los 5. Leśnictwo Marylówka, oddz. 132, 173, 185, 194, 209, 210, 226, 227 — 100 sztuk dłużyc i kłód brzozowych o masie 31.85 m3, w tem II kl. 0,98 m3, III kl. 26.63 m3, IV kl. 4 24 m3. Odległość od stacji kolejowej Bąblin 3.5 klm.

Los 6. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 13 — 169 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 101,09 m3, w tem II kl. 10.44 m3, III kl. 82 00 m3, IV kl. 8.65 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 26.37 m3, a to II kl. 3.03 m3, III kl. 20.11 m3, IV kl 3.23 m3. Odl. od st. kol. Oborniki 5 klm.

Los 7. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 14 — 480 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 228.10 m3, w tem II kl. 14.08 m3, III kl. 175.56 m3, IV kl. 38.46 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 22.56 m3, a to II kl. 2.72 m3, III kl. 15.15 m3, IV kl. 4.69 m3. Odl. od st. kol. Oborniki 5 klm.

Los 8. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 16 — 124 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 72 74 m3, w tem I kl. 0 50 m3, II kl. 25 82 m3, III kl. 42.81 m3, IV kl. 3.64 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 18.21 m3, a to II kl. 7,03 m3, III kl. 10.48 m3, IV kl. 0.70 m3, oraz drewna świerkowego III kl. 1.18 m3. Odległość od stacji kolejowej Oborniki 5 klm

Los 9. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 25 = 259 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 108,87 m3, w tem II kl. 8,51 m3, III kl. 74 41 m3, IV kl. 25,95 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 45,78 m3, a to II kl. 3,27 m3, III kl. 28,33 m3, IV kl. 14,18 m3. Odległość od stacji kol. Słonawy 2 klm.

Los 10. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 17, 49, 71 = 347 szt. dłużyc i kłód sosnowych o masie 146,49 m3, w tem II kl. 6,56 m3, III kl. 103,11 m3, IV kl. 36,82 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 55,92 m3, a to II kl. 1,38 m3, III kl. 41,97 m3, IV kl. 12,57 m3. Odległość od stacji kolejowej Słonawy 3 klm.

Los 11. Leśnictwo Nowołoskoniec, oddz. 19, 24 = 247 szt. dłużyc i kłód sosnowych o masie 99,85 m3, w tem I kl. 0.71 m3, II kl. 5,35 m3, III kl. 73,91 m3, IV kl. 19,89 m3 W powyższej masie znajduje się drewna chorego 28,19 m3, a to I kl. 0,70 m3, II kl. 2,45 m3, III kl. 17,67 m3, IV k'. 7,36 m3. Odległość od stacji kolejowej Słonawy 2 klm.

Los 12. Leśnictwo Mycin, oddz. 2 = 238 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 100,22 m3, w tem II kl. 7,29 m3, III kl. 70,91 m3, IV kl. 22,02 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 5,93 m3, a to II kl. 0,83 m3, III kl. 3,72 m3, IV kl. 1,38 m3. Odległość od staji kolejowej Oborniki 2 klm.

Los 13. Leśnictwo Wełna, oddz. 67, 71, 7, 72, 75, 81—83, 91, 93, 95, 103 — 75 sztuk dłużyc i kłód brzozowych o masie 32,42 m3, w tem I kl. 2,88 m3, II kl. 9,16 m3, III kl. 16,66 m3, IV kl. 2,18 m3 oraz 1,54 m3 osiki III kl. Odległość od stacji kolej. Parkowo 4 klm.

Los 14. Leśnictwo Marylówka, oddz. 113, 133, 194, 209, 210 — 37 sztuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 25,99 m3, w tem I kl. 3,82 m3, II kl. 6,85 m3, III kl. 15,32 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 18,61 m3, a to I kl. 3,82 m3, II kl. 4,04 m3, III kl. 10,75 m3. Odległość od stacji kolejowej Bąblin 4 klm.

Los 15. Leśnictwo Lipka, oddz. 112, 125, 168, 174 — 153 sstuk dłużyc i kłód sosnowych o masie 57,31 m3, w tem II kl. 8,70 m3, III kl. 34,42 m3, IV kl. 14,17 m3. W powyższej masie znajduje się drewna chorego 54,22 m3, a to II kl. 8,17 m3, III kl. 32,96 m3, IV kl. 13,09 m3, oraz drewna świerkowego III kl. 0,80 m3 i IV kl. 0 85 m3. Odległość od stacji kolejowej Bąblin 5 klm.

Oferty należy nadesłać do Nadleśnictwa Oborniki do dnia 15. lutego 1929 r. godz. 11-tej Złożyć w kasie Nadleśnictwa przed otwarciem ofert wadjum w wysokości 5 proc. ofiarowanej sumy względnie przedłożyć dowód wpłaty wadjum w PKO. na konto 206 835 własc. Dyrekcja Lasów Państw. w Poznaniu.

Zatwierdzenie kupna zastrzega sobie Dyrekcja Lasów Państwowych w Poznaniu.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie ogłasza sprzedaż ofertową żywicy z produkcji 1928 r. w ilości 2124.464 kg oraz z produkcji 1927 r. w ilości 90.226 kg. Oferty z podaniem ceny należy składać do dnia **11. 2. 1929.** Rozpatrzenie ofert odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12 w biurze Dyrekcji przy ul. Senatorskiej 29. Próbki żywicy można oglądać w Wydziale Handlowym i Zakł. Przemysł., który udziela również bliższych informacyj w godzinach urzędowania (tel. 94-38), oraz rozsyła szczegółowe wykazy żywicy.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu ogłasza przetarg na dzień **14 lutego godz. 11** w lokalu Dyrekcji w Radomiu przy ul. Lubelskiej nr. 53 na sprzedaż 2040.23 m³ drewna użytkowego sosnowego z Nadleśnictwa Radoszyce. Drewno znajduje się na zrębach odległych od st. kol. 14—19 km szosą.

Państwowe Nadleśnictwa Wysoka, poczta Chwaszczyno, stacja kolejowa Osowa, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1929.

Los 1. Leśnictwo Owczarnia, oddz. 74a i 122a1 — 46 sztuk dłużyc dębowych o masie 24.51 m³, w tem II kl. 4.05 m³, III kl. 8.56 m³, IV kl. 11.69 m³, V kl. 0.21 m³ Odległość od st. kol. Osowa 2—4 km.

Los 2. Leśnictwo Gołębiewo, oddz. 181a — 76 sztuk dłużyc dębowych o masie 67.05 m³, w tem I kl. 8.53 m³, II kl. 20.45 m³, III kl. 27.34 m³, IV kl. 10.73 m³. Odległość od st. kol. Osowa 2—4 km.

Los 3. Leśnictwo Owczarnia i Gołębiewo, oddz. 74a, 122a1 i 181a — 82 sztuk dłużyc bukowych o masie 45.06 m³, w tem I kl. 12.83 m³, II kl. 13.99 m³, III kl. 18.04 m³, IV kl 0.20 m³. Odległość od st. kol. Osowa 2—4 km

Los 4. Leśnictwo Sarnidwór, oddz. 167c i 167e — 30 sztuk dłużyc bukowych o masie 12.97 m³, w tem I kl. 0.98 m³, II kl. 4.79 m³, III kl. 6.45 m³, IV kl. 0.75 m³. Odległość od st. kol. Somonino 3—4 km.

Los 5. Leśnictwo Sarnidwór i Lisiagóra, oddz. 166a, 167c, 167e i 149b — 42 sztuk dłużyc brzozowych o masie 10.66 m³, w tem II kl. 0.96 m³, III kl. 6.77 m³, IV kl. 2.93 m³. Odległość od stacji kol. Somonino 3—5 km.

Los 6. Leśnictwo Lisiagóra, oddz. 141c, 136b, 145a — 78 sztuk dłużyc osikowych o masie 18.02 m³, w tem I kl. 0.53 m³, II kl. 6.44 m³, III kl. 10.92 m³, IV kl. 0.13 m³. Szczap użytkowych osikowych I kl. 7 mp i II kl. 24 mp. Odległość od st. kol. Somonino 5—7.5 km.

Los 7. Leśnictwo Babidół, oddz. 1a — 65 sztuk dłużyc osikowych o masie 15.17 m³, w tem III kl. 10.30 m³. IV kl. 4.87 m³. Szczap użytkowych osikowych II kl. 4 mp. Odległość od st. kol. Żukowo 4—5 km.

Los 8. Leśnictwo Owczarnia, oddz. 74a, 122a1 — 82 sztuk dłużyc sosnowych o masie 98.95 m³, w tem I kl. 21.68 m³, II kl. 52.47 m³, III kl. 22.32 m³, IV kl. 2.48 m³. Odległość od st. kol. Osowa 2—4 km.

Los 9. Leśnictwo Gołąbiewo, oddz. 181a — 13 sztuk dłużyc sosnowych o masie 21.45 m³, w tem I kl. 15.88 m³, II kl. 4.09 m³, III kl. 1.48 m³. Odległość od st. kol. Kack Wielki 2—3 km.

Los 10. Leśnictwo Lisiagóra, oddz. 147a, 148a, 149b i 150a — 147 sztuk dłużyc sosnowych o masie 102.77 m³, w tem II kl. 16.81 m³, III kl. 79.68 m³, IV kl. 6.28 m³. Odległość od st. kol. Somonino 5—7.5 km.

Los 11. Leśnictwo Sarnidwór, oddz. 166a, 167c i 167e — 254 sztuk dłużyc sosnowych o masie 127.93 m³, w tem I kl. 2.32 m³, II kl. 12.88 m³, III kl. 89.64 m³, IV kl. 23.09 m³. Odległość od st. kol. Somonino 2—4 km.

Los 12. Leśnictwo Lisiagóra, oddz. 147a i 149b — 461 sztuk dłużyc świerkowych o masie 280.09 m³, w tem I kl. 7.66 m³, II kl. 77.29 m³, III kl. 150.78 m³, IV kl. 44.36 m³. Odległość od st. kol. Somonino 5—7.5 km.

Los 13. Leśnictwo Sarnidwór i Lisiagóra, oddz. 166a, 167c i 150a — 190 szt. dłużyc świerkowych o masie 124.26 m³, w tem I kl. 2.52 m³, II kl. 41.66 m³, III kl. 68.55 m³, IV kl. 11.53 m³. Odległość od st. kol. Somonino 3—7.5 km.

Drewno użytkowe z roku gospodarczego 1928.

Los 14. Leśnictwo Lisiagóra i Sarnidwór, oddz. 127 do 153, 163a, 159b — 115 sztuk dłużyc sosnowych o masie 34.95 m³, w tem II kl. 0.98 m³, III kl. 1.67 m³, IV kl. 32.30 m³. Odległość od st. kol. Somonino 3—7.5 km.

Oferty z napisem „Submisja“, należy nadesłać niem. Wadjum 5 proc. Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo.

Państwowe Nadleśnictwo Durowo, powiat Wągrówiec, stacja kolejowa Wągrówiec, województwo poznańskie, sprzeda w dniu **14 lutego 1929 r.,** na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu, następujące drewno użytkowe z roku gospod. 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Dębina, oddz. 7, 9 i 10. A. dąb 62 szt. — 76.07 m³, w tem I kl. 46.36, II kl. 26.67, III kl. 3.04 m³. Odległość od st. kol. ca 3 km.

Los 2. Mat. fornirowy, oddz. 7. B. Dąb 46 szt. — 57.70 m³, w tem I kl. 24.61 m³, II kl. 20.58 m³, III kl. 11.93 m³, IV kl. 0.58 m³.

Los 3. Oddział 9. B. Dąb 136 szt. — 160.36 m³, w tem I kl. 51.67 m³, II kl. 68.81 m³, III kl. 38.81 m³, IV kl. 1.07 m³.

Los 4. Oddział 10. B. Dąb 31 szt. — 37.51 m³, w tem I kl. 14.11 m³, II kl. 18.81 m³, III kl. 4.59 m³.

Los 5. Oddz. 7, 9 i 10. C. Dąb 52 szt. — 24.59 m³, w tem II kl. 3.29 m³, III kl. 16.05, IV kl. 5.25 m³.

Los 6. Oddz. 9 sosna (kloce wyborowe) szt. 12 — 17.72 m³, w tem I kl. 15.26 m³, II kl. 2.46 m³.

Los 7. Oddz. 9. sosna dłużyce szt. 12 — 14.01 m³, w tem I kl. 9.89 m³, II kl. 4.12 m³.

Los 8. Leśnictwo Orla, oddz. 18a, e, sosna (kloce wyborowe) 61 szt. — 66.04 m³, w tem I kl. 39.99 m³, II kl. 26.05 m³. Odległość od st. kol. ca 4 km.

Los 9. Oddz. 18d, 58c, sosna dłużyce szt. 156 — 103.98 m³, w tem I kl. 4.24 m³, II kl. 39.70 m³, III kl. 51.43 m³, IV kl. 8.61 m³.

Los 10. Oddz. 18c, sosna dłużyce 128 szt. — 107.80 m³, w tem I kl. 4.42 m³, II kl. 57.32 m³, III kl. 45.39 m³, IV kl. 0.67 m³.

Los 11. Oddz. 58c, brzoza dłużyce 31 szt. — 14.27 m³, w tem I kl. 1.41 m³, II kl. 3.56 m³, III kl. 8.75 m³, IV kl. 0.55 m³.

Los 12. Leśnictwo Wągrówiec, oddz. 30 C. sosna dłużyce szt. 90 — 108.23 m³, w tem I kl. 64.31 m³, II kl. 43.92 m³. Odległość od stacji kolej. ca 3 km.

Los 13. Oddz. 30b sosna dłużyce szt. 138 — 69.99 m³, w tem III kl. 64.05 m³, IV kl. 5.94 m³.

Los 14. Leśnictwo Rąbczyn, oddz. 78b, dąb, dłużyce szt. 92 — 45.71 m³, w tem I kl. 9.59 m³, II kl. 1.13 m³, III kl. 13.61 m³, IV kl. 19.54 m³, V kl. 1.84 m³. Odległość od stacji kolejowej ca 4 km.

Los 15. Oddz. 78b, brzoza dłużyce szt. 109 — 30.54 m³, w tem II kl. 2.58 m³, III kl. 18.38 m³, IV kl. 9.58 m³.

Los 16. Oddz. 78b, sosna dłużyce 190 szt. — 166.89 m³, w tem I kl. 17.43 m³, II kl. 149.46 m³.

Los 17. Oddz. 78b, sosna dłużyce 437 szt. — 211.65 m³, w tem III kl. 199.45 m³, IV kl. 12.20 m³.

Oferty z napisem „Submisja“ w zalakowanych kopertach, należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia **14-go lutego 1929 roku,** do godziny 11,30. Oferenci winni złożyć wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej ceny kupna w gotówce w kasie Nadleśnictwa przed otwarciem ofert. Bliższych informacyj udziela kancelarja Nadleśnictwa.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu ogłasza przetarg na sprzedaż drewna użytkowego, 396.44 m³ sosnowego, 354.24 m³ jodłowego i 72.42 m³ świerkowego z ceną wywoławczą 26520,— zł z Nadleśnictwa Łagów. Przetarg odbędzie się dnia **14 lutego 1929 r.** o godz. 13 w lokalu Dyrekcji przy ul. Lubelskiej 53.

Nadleśnictwo Państwowe Wanda, poczta Mikstat, powiat Ostrzeszów, st. kol. Ostrzeszów, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących D. L. P. w Poznaniu, następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1928—29.

Los 1. Leśn. Pieczyska, oddz. 108d — olchowe kłody, 61 sztuk o masie 16.67 m³ (II kl. 0.43 m³, III kl. 14.34 m³, IV kl. 1.90 m³).

Los 2. Leśn. Wanda, oddz. 1, dłużyce sosnowe 511 sztuk o masie 241.17 m³ (I kl. 4.11 m³, II kl. 29.36 m³, III kl. 166.99 m³, IV kl. 40.71 m³).

Los 3. Leśn. Marydół, oddz. 194f, dłużyce sosnowe 666 sztuk o masie 266.32 m³ (II kl. 8.27 m³, III kl. 209.74 m³, IV kl. 48.31 m³).

Los 4. Leśn. Marydół, oddz. 193a, dłużyce sosnowe, 416 sztuk o masie 210.82 m³ (I kl. 3.54 m³, II kl. 41.01 m³, III kl. 155.50 m³, IV kl. 10.77 m³).

Los 5. Leśn. Marydół, oddz. 199b, dłużyce sosnowe 322 sztuk o masie 95.94 m³ (II kl. 3.22 m³, III kl. 54.40 m³, IV kl. 38.32 m³).

Los 6. Leśn. Omieciny, oddz. 187b, dłużyce sosnowe 1040 sztuk o masie 254.76 m³ (II kl. 53 m³, III kl. 122.39 m³, IV kl. 120.84 m³).

Los 7. Leśn. Pieczysko, oddz. 108b, 250 sztuk dłużyc sosnowych o masie 121.13 m³ (II kl. 25.06 m³, III kl. 84.61 m³, IV kl. 11.46 m³).

Los 8. Leśn. Pieczysko, oddz. 108d, 168 sztuk dłużyc świerkowych o masie 100.50 m³ (II kl. 22.77 m³, III kl. 71.78 m³), w tem 0.46 m³ jodły), IV kl. 5.95 m³).

Los 9. Leśn. Kamola, oddz. 68c, 753 sztuk dłużyc sosnowych o masie 446.07 m³ (I kl. 1.43 m³, II kl. 72.12 m³, III kl. 323.90 m³, IV kl. 48.62 m³).

Los 10. Leśn. Kamola, oddz. 65c, dłużyce i kłody sosnowe, świerk i jodła 74 sztuki, o masie 42.14 m³ (I kl. 2.44 m³), jodła 1.54 m³ świerk, II kl. 3.23 m³ jodła, 8.33 m³ świerk, 6.35 m³ sosna, III kl. 5.81 m³ jodła, 9.06 m³ świerk, 2.55 m³ sosna, IV kl. 105 m³ i 1.78 m³ świerk).

Odległość poszczególnych losów od stacji kol.: Losy 1, 7 i 8 od stacji kol. Godziętowy 2 km, losy 2, od stacji kol. Bukownica 5 km, losy 3, 4 i 5 od st. kol. Ostrzeszów 4—5 km. Los 6 od st. kol. Ostrzeszów 5,8 km, losy 9 i 10 od st. kol. Bukownica 4—5 km.

Oferty nadsyłać należy do dnia **14 lutego 1929 r.** godz. 11 do Nadleśnictwa. Wadjum w wysokości 5 proc. ofiarowanej ceny kupna w gotówce w kasie Nadleśnictwa przed otwarciem ofert. Kupno zatwierdza Dyr. Lasów Państwowych w Poznaniu.

Państwowe Nadleśnictwo Leszno w Żegrowie p. Śmigiel, Województwo Poznańskie, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1929.

Los 1. Leśnictwo Miranowo, pow. śremski, oddział 47 a, sosna 469,56 m3, w tem 1,41 m3 I kl., 68,25 m3 II kl., 339,32 m3 III kl., 60,58 m3 IV kl. Odległość od stacji kol. Bielewo 4 klm.

Los 2. Leśnictwo Dembno, pow. rawicki, oddział 11, sosna 801,15 m3, w tem 29,49 m3 I kl., 281,35 m3 II kl., 462,60 m3 III kl., 27,71 m3 IV kl. Odległość od stacji kolej. Rawicz 3 klm.

Los 3. Leśnictwo Błotkowo, pow. śmigielski, oddział 48 a, sosna 923,41 m3, w tem 10,15 m3 I kl., 116,01 m3 II kl., 597,13 m3 III kl., 128,88 m3 IV kl., 8,22 m3 II kl. †, 52,15 m3 III kl. †, 10,87 m3 IV kl. †. Odległ. od stacji kol. Lipno Nowe 9 klm.

Los 4. Leśnictwo Wyderowo, pow śmigielski, oddział 25, sosna 493,10 m3, w tem 53,37 m3 I kl 264,45 m3 II kl, 142,96 m3 III kl., 1,50 m3 IV kl., 3,79 m3 I kl. †, 19,13 m3 II kl. †, 8,80 m3 III kl. †. Odległ. od stacji kol Bojanowo Stare 10 klm.

Los 5. Leśnictwo Wilkowo pow. leszczyński, oddział 88 a, sosna 158,78 m3, w tem 68,44 m3 III kl, 90,34 m3 IV kl. Odległość od stacji kolejowej 4 klm.

Los 6. Leśnictwo Wilkowo, pow. leszczyński, oddział 92, sosna 362,13 m3 w tem 41,96 m3 II kl., 245,26 m3 III kl., 74,91 m3 IV kl. Odległość od stacji kolej. Wilkowo 4 klm.

Oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy nadsyłać do kancelarji nadleśnictwa w Żegrowie p. Śmigiel do dnia 14. lutego 1929 r., godziny 11-tej. Oferenci winni złożyć przed otwarciem ofert wadjum w wysokości 5 proc. ceny oferowanej na konto Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu 206835, a kwit przedłożyć przed otwarciem submisji. Zatwierdza oferty Dyrekcja Lasów Państwowych w Poznaniu.

Państwowe Nadleśnictwo Kostkowo, poczta Rybno, stacja kolejowa Rybno, powiat Lubawa, Pomorze, sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu, następujące drewno użytkowe sosnowe z roku gospodarczego 1928—29.

Los 1. Leśnictwo Płośnica, oddz. 16, o masie 357.54 m³, w tem I kl. szt. 81 o masie 164.72 m³ i II kl. 139 sztuk o masie 192.82 m³. Odległość od st. kol. Płośnica 6 km.

Los 2. Leśnictwo Słup, oddz. 23 o masie 392.01 m³, w tem I kl. sztuk 24 o masie 59.43 m³, II kl. sztuk 167 o masie 272.13 m³ i III kl. szt. 69 o masie 60.45 m³. Odległość od stacji kol. Lidzbark 6 km.

Los 3. Leśnictwo Kiełpiny, oddz. 38 o masie 496.48 m³, w tem I. kl. sztuk 14 o masie 29.94 m³, II kl. sztuk 206 o masie 298.48 m³ i III kl. sztuk 203 o masie 168.06 m³. Odległość od st. kol. Lidzbark 10 km.

Los 4. Leśnictwo Olszewo, oddz. 83, o masie 533.61 m³, w tem I kl. sztuk 125 o masie 328.96 m³ i II kl. 133 o masie 202.82 m³. Odległość od st. kol. Rybno 4 km.

Los 5. Leśnictwo Olszewo, oddział 83 o masie 371.19 m³, w tem I kl. sztuk 30 o masie 86.12 m³ i II kl. sztuk 151 o masie 285.07 m³. Odległość od st. kol. Rybno 4 km.

Los 6. Leśnictwo Tylice, oddz. 132 o masie 170.68 m³, w tem I kl. sztuk 25 o masie 53.73 m³ i II kl. sztuk 79 o masie 116.95 m³. Odległość od stacji kolejowej Bratjan 5 km.

Los 7. Leśnictwo Tylice, oddz. 131 o masie 139.26 m³, w tem I kl. sztuk 22 o masie 40.10 i II kl. sztuk 76 o masie 99.16 m³. Odległość od stacji kolejowej Bratjan 5 km.

Los 8. Leśnictwo Gierłoż, oddz. 18, o masie 471.99 m³, w tem I kl. sztuk 89 o masie 203.85 m³ i II kl. sztuk 169 o masie 269.14 m³. Odległość od st. kol. Lubawa 16 km.

Los 9. Leśnictwo Gierłoż, oddz. 10, o masie 364.11 m³, w tem I kl. sztuk 66 o masie 148.35 m³ i II kl. sztuk 131 o masie 215.76 m³. Odległość od st. kol. Lubawa 16 km.

Los 10. Leśnictwo Kostkowo, oddz. 110 o masie 300.89 m³, w tem I kl. sztuk 66 o masie 175.17 m³ i II kl. sztuk 80 o masie 125.72 m³. Odległość od stacji kolejowej Rybno 5 km.

Los 11. Leśnictwo Kostkowo, oddz. 110, 3 szt. I kl. + o masie 8.40 m³. Odległość od st. kol. Rybno 5 km.

Drewno mierzone bez kory. Oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" nadesłać do dnia **14 lutego 1929 r.** godz. 10 rano. Ceny należy podać za 1 m³ każdej poszczególnej klasy danego losu. Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo. Submisję zatwierdza Dyrekcja Lasów Państwowych w Toruniu.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radoomiu ogłasza przetarg na dzień **13 lutego 1929** r. godz. 12 w lokalu Dyrekcji na sprzedaż z Nadleśnictwa Przedbórz 2571.55 m³ drewna użytkowego sosnowego, 233.38 m³ drewna użytkowego jodłowego i świerkowego, 174.23 m³ drewna użytkowego olszowego i 69.38 m3 drewna użytkowego dębowego i jesionowego.

Nadleśnictwo Słonimskie w Słonimie przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych w dniu **18 lutego 1929 roku** na sprzedaż 2291 mp papierówki świerkowej, 139 m³ drewna użytkowego sosnowego i świerkowego i 2610 mp drewna opałowego, przeważnie sosnowego.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St Schlage.

OGŁOSZENIE. Państwowe Nadleśnictwo Nowogródzkie w Łowcach (poczta i stacja kolejowa Nowogródek, telef. 73) podaje do ogólnej wiadomości, że w dniu 14. lutego 1929 r. o godz. 13 tej (1-szej w sali Straży Ogniowej w Nowogródku odbędzie się przetarg u s t n y i w drodze składania o f e r t p i s e m n y c h na sprzedaż niżej wymienionych materjałów drzewnych.

Oferty z napisem „Licytacja na dzień 14. lutego 1929 r." opłacone stemplem będą przyjmowane do godz. 13-tej. Do oferty winno być dołączone wad um.

Wyniki licytacji zatwierdza Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży. Nadleśnictwo zastrzega sobie prawo poczynienia zmian w niniejszem ogłoszeniu. Warunki licytacji, wzory umów i ofert oraz dane co do sprzedawanych objektów są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży oraz w kancelarji Nadleśnictwa. 228

Nr. objektu	Wyszczególnienie	Ilość	Cena wywoławcza za jednostkę zł	Wadjum 5% od ceny oferowanej
1	Papierówka osikowa na składzie kol Nowojelnia	6 mp.	16 zł.	48 zł.
2	Szczapy opałowe sosnowe w obr. Bockiewickim w Lesie 3 klm. od przystanku Jacuki, 7 klm. od stacji Niemen około	1600 mp.	4 20 zł.	315 zł.
3	Szczapy opałowe osikowe na składnicy w Litówce przy trakcie Wsielubskim 5 klm. od Nowogródka około	500 mp.	3,80 zł.	95 zł
4	Szczapy opałowe osikowe w oddz. 3—5 obr. Litewskiego w lesie 5 klm. od m. Nowogródka po trakcie Wsielubskim około	1000 mp.	2,60 zł.	130 zł.
5	Szczapy opałowe gatunków twardych, (dąb, grab) 400 mp. gat. miękkich (osika) 600 mp. w oddz 4 obr. Nowogródzkiego przy wsi Kamionka - Mogilnicka, 15 klm. od st. Nowojelnia, 14 klm. od Nowogródka około	1000 mp.	3,20 zł.	160 zł.
6	Szczapy opałowe osikowe w oddz. 1 obr. Kuszelewskiego w lesie przy wsi Kuszelewo 14 klm. od Nowogródka i 17 od stacji Nowojelnia około	500 mp.	2,60 zł.	95 zł.
7	Szlipry świerkowe 1500 szt. redukcyjnych przy st. Nowojelnia z terminem dostawy do dnia 1 kwietnia r. b.	1500 szt.	11 zł.	850 zł.

Książęce Nadleśnictwo Strugi-Przygodzice

poczta i stacja kolejowa Przygodzice, pow. Ostrów Wlkp. telefon Przygodzice 4

sprzeda drzewo użytkowe z następujących wyrębów, z roku gospodarczego 1928—29. (225

Dłużyce sosnowe od 15 cm w czubie wzwyż.

Los 1. W leśnictwie Wtórek, oddz. 160 — razem 600 sztuk, i to I kl. 1.90 m³, II kl. 99.17 m³, III kl. 281.56 m³, IV kl. 20.32 m³. Odległość od stacji kolej. Ostrów, drogi polnej, 1.6 km, szosy 6 km.

Los 2. W leśnictwie Bażantarnia, oddz. 174k — razem 453 szt. i to I kl. 39.42 m³, II kl. 136.99 m³, III kl. 214.23 m³. Odległość od st. kol. Topola Mała 1.4 km drogi polnej.

Los 3. W leśnictwie Krzyżaki, oddz. 118f — razem 1.293 szt. i to II kl. 26.27 m³, III kl. 451.97 m³, IV kl. 86.08 m³. Odległość od st. kol. Antonin drogi polnej 3 km, szosy 2 km.

Los 4. W leśnictwie Piecgórny, oddz. 42d, I kl. 41.09 m³, II kl. 457.51 m³, III kl. 404.13 m³, IV kl. 44.94 m³. Odległość od st. kol. Przygodzice drogi polnej 9.5 km, szosy 3 km.

Los 5. W leśnictwie Klady, oddz. 59a — razem 1430 sztuk, i to I kl. 45.50 m³, II kl. 276.50 m³, II kl. 523.50 m³, IV kl. 72.00 m³. Odległość od st. kol. Przygodzice, drogi polnej, 5.2 km, szosy 0.4 km.

Los 6. W leśnictwie Antoniewo, oddz. 100d — razem 655 szt. i to I kl. 9.96 m³, II kl. 105.16 m³, III kl. 331.65 m³, IV kl. 27.98 m³. Odległość od stacji kolej. Antonin 0.5 km drogi polnej, 3.4 km szosy.

Los 7. W leśnictwie Antoniewo, oddz. 100d — razem 119 szt. dłużyc świerkowych i to II kl. 26.90 m³, III kl. 64.14 m³, IV kl. 2.31 m³. Odległość od st. kol. Antonin 0.5 km, drogi polnej, 3.4 km szosy.

Interesenci mający chęć kupna, mogą nadesłać swe oferty do Książęcego Nadleśnictwa w Strugach, poczta Przygodzice, do dnia **15 lutego rb.** wiążące ich do dnia **25 lutego rb.**

Oferty muszą zawierać:

a) cenę za 1 m³ loco las za każdy los osobno;
b) przez oferenta życzone terminy płatności;
c) wyraźne oświadczenie, że oferent uznaje poza powyższem ogólne i specjalne warunki sprzedaży drzewa użytkowego, obowiązujące w tutejszych lasach;
d) własnoręczny podpis właściciela danego przedsiębiorstwa.

Uwaga:

Wyręby wskażą właściwi pp. leśniczowie po zameldowaniu się w Nadleśnictwie, gdzie oprócz tego będzie jeden urzędnik, który wskaże drogę objazdu.

Ogólne i specjalne warunki są do przejrzenia w Nadleśnictwie, można je otrzymać po nadesłaniu 3 złotych.

Książęcy Nadleśniczy.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.